

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (1), δεδομένου ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίδικων σημάτων.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2007 — Hangzhou Duralamp Electronics κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-459/07)

(2008/C 51/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou City, Κίνα) (εκπρόσωποι: M. Gambardella και V. Villante, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1205/2007 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2007, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων (που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ L 272, της 17ης Οκτωβρίου 2007, σ. 1) στο μέτρο που έχει εφαρμογή στην προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, κινεζική εταιρία, ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1205/2007 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2007, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων (1), στο μέτρο που έχει εφαρμογή στην προσφεύγουσα.

Προς στήριξη του αιτήματός της, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η άποψη του Συμβουλίου ότι όλοι οι λαμπτήρες CFL-i αποτελούσαν το ίδιο προϊόν παρά τις διαφορές τους όσον αφορά τη διάρκεια ζωής, την ισχύ, το κάλυμμα, άλλους ενσωματωμένους μηχανισμούς, το μήκος, τη διάμετρο, τη διαγώνιο ή τον τελικό καταναλωτή, είναι εσφαλμένη.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν υπολόγισε τα περιθώρια ντάμπινγκ, υποτιμολογήσεως και ζημιών. Η μεθοδολογία με την οποία εκτέθηκαν τα στοιχεία βάσει των στοιχείων της Eurostat, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, δεν εξηγήθηκαν με τον προσβαλλόμενο κανονισμό και το Συμβούλιο όφειλε να είχε παράσχει στα ενδιαφερόμενα για την έρευνα μέρη μια μη εμπιστευτική σύνοψη της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε και τα παραδείγματα υπολογισμού.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το δικαίωμά της να ακουστεί όσον αφορά την επιλογή της ανάλογης χώρας παραβιάστηκε, αφού δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα κατά τη διάρκεια της έρευνας που οδήγησε στην έκδοση του βαλλόμενου κανονισμού να σχολιάσει την αντικατάσταση του Μεξικού από την Κορέα ως ανάλογης χώρας.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη τα άρθρα 7, 9 και 21 του βασικού κανονισμού (2) επιβάλλοντας δασμούς αντιντάμπινγκ και όταν το συμφέρον της Κοινότητας δεν επέβαλλε την παρέμβαση.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επιβάλλοντας δασμούς αντιντάμπινγκ παρά το γεγονός ότι η καταγγελία βάσει της οποίας άρχισε η έρευνα δεν υποστηρίχθηκε από την κοινοτική βιομηχανία αφού το τμήμα των κοινοτικών παραγωγών που αντιτίθενται στην καταγγελία αντιπροσωπεύει πέραν του 50 % της κοινοτικής παραγωγής του ίδιου προϊόντος.

(1) ΕΕ L 272, σ. 1.

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2007 — Nokia κατά ΓΕΕΑ — Medion (LIFE BLOG)

(Υπόθεση T-460/07)

(2008/C 51/90)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nokia Oyj (Ελσίνκι, Φινλανδία) (Εκπρόσωπος: J. Tanhuanpää, lawyer)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Medion AG (Essen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2007 του δεύτερου τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R 141/2007-2 και να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ προς καταχώριση του σήματος της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «LIFE BLOG» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 41 — αίτηση υπ' αριθ. 3 564 366

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Medion AG

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Τα εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα «LIFE» και «LIFETEC», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 21, 28, 37, 38, 41 και 42· το εθνικό και διεθνές λεκτικό σήμα «LIFESAT» για προϊόντα της κλάσεως 9 και το εθνικό λεκτικό σήμα «Lifesign» για προϊόντα των κλάσεων 9, 14 και 16

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική απόρριψη της αιτήσεως περί καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την ανακοπή και απορρίπτει την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2007 — Visa Europe και Visa International Service Association κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-461/07)

(2008/C 51/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Visa Europe Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) και Visa International Service Association (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: S. Morris, QC, H. Davies, Barrister, A. Howard, Barrister, V. Davies, Solicitor και H. Masters, Solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση στο σύνολό της· επικουρικός
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της απόφασης στο σύνολό του ή, επικουρικός, να μειώσει προσηκόντως το πρόστιμο που επιβάλλεται με το άρθρο αυτό· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι εταιρίες Visa Europe και Visa International Service Association («Visa»), με την προσφυγή τους, ζητούν την ακύρωση, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, της απόφασης C(2007) 4471, τελικό κείμενο, της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2007, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/D1/37860 — Morgan Stanley/Visa International και Visa Europe) και αφορά, αφενός, το γεγονός ότι η Visa, αρνούμενη να δεχθεί τη Morgan Stanley Bank International Limited («Morgan Stanley») ως μέλος της Visa Europe πριν τις 22 Σεπτεμβρίου 2006, επειδή η Morgan Stanley διέθετε και εκμεταλλευόταν ένα ανταγωνιστικό σύστημα καρτών, παρέβη τα άρθρα 81 ΕΚ και 53 ΕΟΧ και, αφετέρου, την επιβολή προστίμου 10,2 εκατομμυρίων ευρώ σε βάρος των προσφευγουσών.

Η Visa προβάλλει τρεις λόγους σχετικά με την παράβαση της Επιτροπής. Υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο η μη αποδοχή της Morgan Stanley ως μέλους της Visa συνιστά σημαντικό περιορισμό του ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, βαρύνεται με πρόδηλα νομικά ελαττώματα και ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν συγκέντρωσε τα απαραίτητα στοιχεία προς στήριξη του συμπεράσματος αυτού.

- (α) Πρώτον, η Visa υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ακολούθησε εσφαλμένο νομικά και οικονομικά έλεγχο για την εφαρμογή του προμνησθέντος άρθρου, ήτοι ότι υπήρχε «περιθώριο περαιτέρω ανταγωνισμού» και κατέληξε έτσι σε εσφαλμένη πραγματική και οικονομική εκτίμηση σχετικά με τις συνέπειες της μη αποδοχής της Morgan Stanley. Πράγματι, κατά τη Visa, η Morgan Stanley δεν παρεμποδίστηκε να εισέλθει στην οικεία αγορά («απόκτηση πελατείας στο Ηνωμένο Βασίλειο»).
- (β) Δεύτερον, η Visa υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, μεταβάλλοντας τα στοιχεία της υπόθεσης περί περιοριστικού του ανταγωνισμού αποτελέσματος κατά τη λήψη της απόφασης χωρίς να παράσχει στη Visa τη δυνατότητα να απαντήσει βάσει της νέας διαμόρφωσης της υπόθεσης, παρέβη ουσιώδη τύπο της διαδικασίας.
- (γ) Τρίτον, η Visa υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν η Morgan Stanley εμποδίστηκε να εισέλθει στην αγορά απόκτησης πελατείας στο Ηνωμένο Βασίλειο, τούτο δεν προκάλεσε σημαντικά επίσημα του ανταγωνισμού αποτελέσματα.